

„Co je sexy?“ Colby se vrátil ze záchodu a objal svoji ženu kolem krku. „Doufám, že mluvíte o mně.“

„Mluvím o piercingu v bradavce.“

Colby se zašklebil. „Pekelně to bolí, kámo.“

Vyvalil jsem oči. „Ty, upjatý, Colby Lennon, sis nechal propíchnout bradavku?“

„Mojí ženě se to líbí. Tak proč ne?“

Potřásl jsem hlavou. „Nikdy mě nenapadlo, že se toho dožiju.“

Colby dopil zbytek piva ve sklenici. „Proč se vůbec bavíte o piercingu v bradavce?“

„Owen potřebuje odtrhnout oči od mobilu.“ Billie ukázala na natřískaný podnik. „Je tu spousta rajcovných holek, a on vyřizuje maily.“

I když měla Billie pravdu, dneska večer jsem neměl na balení ženských náladu. Vlastně jsem na to neměl náladu už delší dobu. Žádná se mi nelíbila. A tak jsem posledních několik měsíců hákoval ještě víc než obvykle.

„Víš, co potřebuješ?“ zeptal se Colby.

„Nech mě hádat... kérku, piercing v bradavce a pár panáků tequily?“

Colby se zazubil. „Ne. Zatahnout za nás účet, protože moje ženuška a já máme hlídání už jen na půl hodiny, a než se vrátíme domů, chci se s ní pomuchlovat v postranní uličce.“

Usmál jsem se. „Chápu, kámo. Užijte si to. Tak zatím.“

Když jsme se rozloučili, snažil jsem se přivolat barmana, abych zaplatil účet, ale měl plné ruce práce. A tak jsem zamířil na záchod, abych se zčásti zbavil tequily se sodou, kterou jsem na baru popíjel. Na chodbě před dámami stála dlouhá fronta, ale u pánů bylo v podstatě prázdno. Když jsem stál u mušle, zazvonil

mi telefon. Jakmile jsem ho vylovil z kapsy, došlo mi, že nevyzváněl můj. Ten druhý chlápek zrovna odešel, a tak jsem si zapnul poklopec a obešel toalety, abych zjistil, odkud se zvonění ozývá. Pachatele jsem objevil v druhé kabině, na držáku toaletního papíru.

Mobily stály v dnešní době tisícovku i víc, a tak jsem usoudil, že bych ho měl odevzdat barmanovi. Jinak by si ho mohl nějaký opilec strčit do kapsy. Než jsem se ale stačil vrátit do baru, začal znovu zvonit. Napadlo mě, že třeba volá na mobil jeho majitel, aby zjistil, kde ho nechal, a tak jsem hovor přijal.

„Haló?“

„Ehm... kdo je tam?“ zeptal se ženský hlas.

„U telefonu Owen.“

„Owene, jak to, že máte cizí telefon?“

„Právě jsem ho našel na pánských záchodech.“

„Na pánských záchodech kde?“

„V baru – Polo Place na Dvacátý první ulici.“

„Sakra. Přesně toho jsem se bála. Devyn má špatný den – vlastně špatný týden.“

„Kámoš to přehání s chlastem?“

„Kamarádka, a je to přesně naopak. Panáka pije natřikrát a ve frozen margaritě se jí rozpustí ledová tříšť dřív, než zvládne půlku skleničky.“

„Takže Devyn je ženská? Našel jsem její telefon na pánských toaletách.“

„Byla na dámy dlouhá fronta?“

„Jo, to byla.“

„Tak si asi odskočila na pány. Devyn *nesnáší* veřejné toalety. Čeká do poslední minuty a doufá, že to vydrží, než dorazí domů. Pak je to urgentní, takže prostě musí okamžitě. V restauracích často na pány.“

„Proč nesnáší veřejné toalety? Má chorobný strach z bakterií nebo co?“